

[: Ej, děvče ořešanské,
pod' se mnú na panské! :]
Na brúmovský zámek hujajá,
sadit marijánek, duša má.

[: Ej, sadit, jako sadit,
ale jak zařívat? :]
Voděnka daleká hujajá,
studénka hlboká, duša má,

309.

Z Prušánek.

Suš. 386, Bart. II. 139.

Pohodlně.

Přes vo-du, ko-ní-čky, přes vo-du, a to méj mi-řen-ce do dvo-
ru, je - li o - na zdravá ja - ko já, nech si po - tě - šé - řá
ne-hle - dá.

Přes vodu, koníčky, přes vodu,
a to méj milence do dvoru,
je-li ona zdravá jako já,
nech si potěšená nehledá.

[: A ona je zdravá jako ty :]
[: má fertušek zlatem vyšitý. :]

Do ti ho má milá vyšíval,
já dyž sem já doma nebyval?
Vyšívali ně ho dvořané,
na téj naší lúce zelené.

Měj ňa, můj synečku, měj ňa rád
kúpíme si spoļu vinohrad,
a ty budeš kopat a já žít,
budeme sa spoļu dobře mít.

Kúpím ti, má milá, domeček,
za ten tvůj zelený víneček;
ty budeš v domečku přebývat,
a já budem k tobě chodívat.

310.

Z Prušánek.

Živě.

Spa-ła bych, spa-ła, a - le ne sa-ma, s ta-ko-vým synkem
pod roz-ma-rýn-kem, ja-ko já sa-ma.

Spała bych, spała,
ale ne sama,
s takovým synkem,
pod rozmarýnkem,
jako já sama.

Jedněj vdovy syn,
to je čeřadín,
očka má černé,
líčka červené
spało by sa s ním.